Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

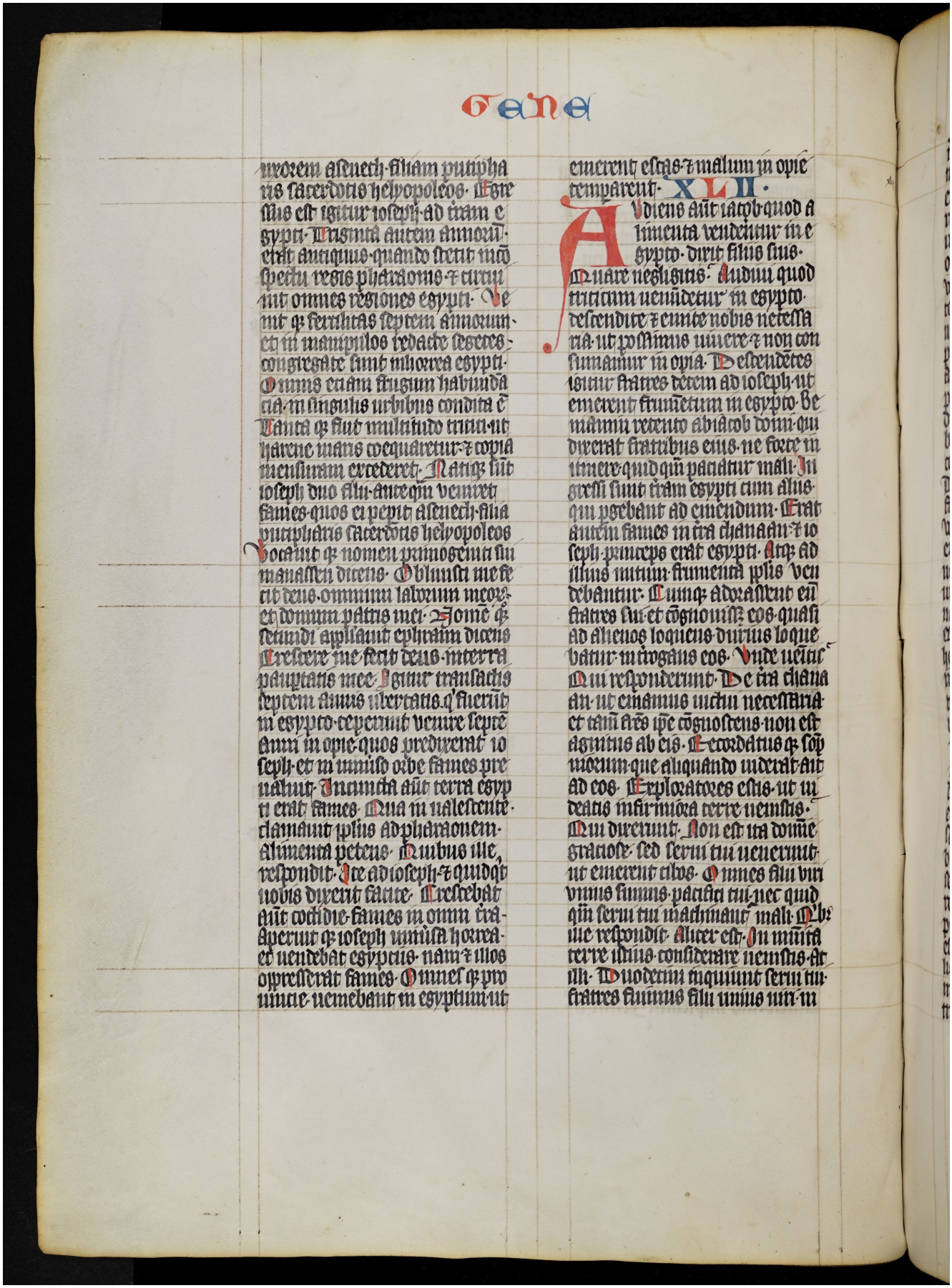

Gene

uxorem aseneth filiam putiphe
ris sacerdotis heliopoleos. egre
ssus est igitur ioseph ad terram e
gypti. Erat autem annorum
triginta cum stetit coram
spectu regis pharaonis et circu
iuit omnes regiones egypti. Ve
nit que ferilitas septem annorum
et in manipulos redacte segetes
congregate sunt in horrea egypti.
Omnis etiam frugum habundan
cia in singulis urbibus condita est.
Tanta que fuit multitudo tritici ut
harene maris coequaretur et copia
mensuram excederet. Natique sunt
ioseph duo filii ante quam veniret
fames quos ei peperit aseneth filia
putipharis sacerdotis heliopoleos.
Vocavitque nomen primogeniti sui
manasseen dicens. Oblivisci me fe
cit deus omnium laborum meorum
et domum patris mei. Nomen que
secundi appellavit ephraim dicens
Crescere me fecit deus in terra
paupertatis mee. Igitur transactis
septem annis ubertatis quae fuerunt
in egypto ceperunt venire septem
anni inopie quos predixerat io
seph et in universo orbe fames pre
valuit. Incuncta autem terra egyp
ti erat fames. Cum in valescente
clamaret plebs ad pharaonem
alimenta petens. Omnibus ille
respondit. Ite ad ioseph et quidquid
vobis dixerit facite. Crescebat
autem cotidie fames in omni terra.
Aperiens que ioseph universa horrea
et vendebat egyptiis. Nam et illos
oppresserat fames. Omnes que pro
vincie venebant in egyptum ut
emerent escas et malum in opie
tempare[rent]. XLII.

Audiens autem iacob quod a
limenta venderentur in e
gypto. dixit filiis suis.
Quare negligitis. Audivi quod
triticum venderetur in egypto.
descendite et emite nobis necessa
ria. ut possimus vivere et non con
sumamur in opia. Descendentes
igitur fratres decem ad ioseph ut
emerent frumentum in egypto. Be
niamin retento a iacob domi qui
dixerat fratribus eius. ne forte in
timere quid qui pacatur mali. In
gressi sunt terram egypti cum aliis
qui pergebant ad emendum. Erat
autem fames in terra chanaan et io
seph princeps erat egypti. atque ad
illum mutuum frumenta plebs ven
debantur. Cumque adorassent eum
fratres sui et cognovisset eos quasi
ad alienos loquens durius loque
batur in rogans eos. Unde veniste
mi respondentur. De terra chana
an ut emamus victu necessaria.
et tamen fres ipse cognoscens non est
agnitus ab eis. Recordatus que somi
orum que aliquando viderat aut
ad eos. Exploratores estis ut in
deatis infirmiora terre venistis.
Illi dixerunt. Non est ita domine
gratiose sed servi tui venerunt
ut emerent cibos. Omnes filii viri
unius sumus pacifici tui nec quid
quam servi tui machinant mali. Ille
ille respondit. Aliter est. In infirmi
tate terre istius considerare venistis. At
illi. Duodecim viguiunt servi tui
fratres sumus filii unius viri in